

Нова стипендіальна програма польського уряду для студентів з України

Польське Міністерство науки та вищої освіти пропонує пакет стипендіальних програм для 500 українських студентів у навчальному 2014-2015 році. Йдеться про річне перебування та навчання у Польщі, насамперед для осіб з територій, що охоплені тепер військовими діями.

На думку польського міністра науки та вищої освіти, проф. Лени Колярської-Бобінської, мо-лоді люди, які прийдуть до Польщі в рамках стипендії, повинні повернутися в Україну з ідеями задля побудови демократичної держави, що стане важливою складовою Європи.

Програма покликана забезпечити безкоштовне навчання і стипендію на проживання (900 злотих на людину в місяць) на відомих польських університетах і реномованих напрямках навчання.

Після річного перебування стипендіати поверталися б в Україну.

Програма включає в себе напрямки з підтримки побудови інституцій і розвитку суспільного капіталу (управління, європейська, економіка, адміністрація,

вибраний технічні напрямки).

Програма призначена для 550 осіб, у тому числі:

- для 100 студентів з територій охоплених військовими діями (Луганської, Донецької областей, АР Крим), після другого курсу бакалаврату,

- для 400 студентів з України (перевага буде віддаватися особам з областей охоплених військовими діями) – тут могли б подати заявку на стипендію також особи, що вже навчаються в Польщі, походять з територій охоплених військовими діями в Україні, і втратили джерело утримання.

- для 50 аспірантів з України, які мають право розпочати студії III-го рівня, в першу чергу пов'язаних з вишами, що співпрацюють з польськими партнерами.

Вартість програми становить понад 10 мільйонів злотих. Набір на програму здійснюватиметься за підтримки Посольства Республіки Польща в Києві та Консульства РП у Харкові, за участю української обласної адміністрації та українських неурядових організацій (НУО).

Варто знати, що студенти з України є найбільшою на-ціо-нальною групою з-поміж усіх іноземців, що навчаються в Польщі (42% з майже 36 тис. іноземців). У навчальному 2013-

2014 році в Польщі студіювало 15 тис. громадян України. 4 тисячі з них вже тепер отримують різні види фінансової підтримки їхнього навчання (звільнення з оплат, стипендії).

Корисна для українців, що студіюють у Польщі, інформація знаходиться на спеціальному польському сайті для студентів. Україномовна версія сайту www.go-poland.pl/uk.

Інформаційний комітет СНТ

На зачете по электротехнике студенту достается вопрос о переменных сопротивлениях. Никакого ответа нет. Преподаватель:

– Вы в кино ходите?

– Да!

– Почему свет в зале медленно гаснет?

– А! Знаю, знаю! Это киномеханик вилку из розетки медленно, медленно вытаскивает.

Аудитория. Идет экзамен по вышке. Тишина... Вдруг голос с задних рядов: "А в армии щас обед... Макароны..."

Енергоефективність, гостра потреба сьогодення!

(Початок на с. 2)

В листі подяки на ім'я нашого доповідача, національного експерта з енергозбереження UNIDO Олексія Миколайовича Назаренка, президент ЗТПП Володимир Іванович Шамілов висловив свою повагу та подяку за участь у IV Міжнародному Енергетичному Форумі, а також відзначив особливу актуальність змістом виступу та певну зацікавленість учасників заходу змістом виступу.

Крім того Володимир Іванович Шамілов, до речі, випускник ЗДІА 1976-го року, висловив надію на подальшу плідну співпрацю з ка-федрою теплоенергетики та в цілому з академією в питаннях просування енергоефективних технологій та екології на заходах, організованих Запорізькою ТПП.

Матеріал підготовлено Сектором сприяння працевлаштуванню та практики ЗДІА

Газета зареєстрована управлінням справах преси та інформації Запорізької обласної адміністрації 16 листопада 1998 року Реєстраційне свідоцтво 33 № 309

Щомісячна газета Запорізької державної інженерної академії Газету віддруковано з комп'ютерного оригінал-макету Віддруковано в РВБ ЗДІА Адреса редакції: м. Запоріжжя, пр. Леніна, 226, кімната 309 тел. 223-83-62 Тираж - 300 прим.

Куратор видання - І.А. Дмитренко.

Редактор - Н.А. Юсупова.

Коректор - І.В. Чернова, фотокор - М.І. Ніколасв, дизайн і верстка - Н.А. Юсупова.

Розширення соціально-економічних прав людини – головне завдання соціальної держави

Створення правової соціальної держави, відпрацювання і вдосконалення її принципів – результат діяльності не одного покоління, не однієї країни, а досягнення всього людського співтовариства.

Соціальна держава – це правова держава розвинутого цивільного суспільства, яка, з'єднуючи у своїй діяльності принципи волі й рівності, соціальної справедливості, захищає права, волю, законні інтереси всіх його громадян та народів.

На відміну від держави соціалістичного типу, соціальна держава намагається реалізувати принцип соціальної справедливості в умовах ринкової економіки, де важливе місце займає приватна власність.

Першою країною, де були прийняті соціальні закони, стала Німеччина.

Термін соціальної держави був запроваджений у середині ХІХ століття німецьким політологом, філософом та економістом Лоренцо фон Штейном. Форму відносин капіталістичного суспільства він зазначив як вічну, властиву всім періодам і народам. За коментаріями науковця, соціальна держава повинна підтримувати абсолютну рівність прав різних суспільних класів та окремих особистостей за допомогою своєї влади.

У США імпульсом для соціалізації держави стали соціальні перетворення Томаса Вудро Вільсона. 28-й Президент країни закликав відмовитися від підходу до держави тільки як до нічного сторожа, завдання якого – охорона власності. В своїй політиці Томас Вудро Вільсон керувався принципом: „Держава існує для суспільства, а не суспільство для держави”. Основні напрями соціальної політики американської держави були визначені також „новим курсом” президента Франкліна Рузвельта – програмою виходу країни з глибокої економічної кризи 1929-1933 років.

Компетенція сучасної соціальної держави набагато ширша і розповсюджується на такі сфери, як освіта, охорона здоров'я, ринок праці, система соціального страхування від таких класичних ризиків, як хвороба, безробіття, вік тощо. В різних країнах прийняті програми, які покликані гарантувати права своїх громадян на „достойне проживання”, право на мінімальний стандарт благополуччя, а в ідеалі – приблизно однакові для всіх соціальних груп стартові можливості для реалізації життєвих завдань.

У перерозподілі допомоги від одних груп до інших (від працюючих до пенсіонерів та інвалідів, від високодохідних громадян до малозабезпечених тощо) реалізуються відносини солідарності.

Еволюційний розвиток і становлення соціальної держави дозволяє визначити три її типи.

Англо-саксонська модель соціальної держави засновується на залишковому принципі фінансування мало-забезпечених верств населення і використовується країнами Великої Британії, Австралії, Канади, США, Швейцарії.

Континентально-європейська модель заснована на провідній ролі держави в здійсненні соціальної підтримки та запроваджена у Німеччині, Австрії, Бельгії, Ірландії, Італії, Нідерландах, Фінляндії та Франції.

Скандинавська модель передбачає домінування соціальних завдань над вимогами ринку та використовується у Швеції, Данії, Норвегії.

Ефективність соціальної держави відбувається залежно від факторів, серед яких виділяють: високий рівень економічного розвитку країни, згоду основних політичних сил про необхідний набір соціальних програм, що реалізуватимуться державою.

Статтею 3 Конституції України закріплено, що „Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека

Ганна Кобзева, головний спеціаліст сектора аналітично-інформаційної роботи та прогнозування відділення Національної служби посередництва та примирення в Запорізькій області

визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю”. В той же час, в країні спостерігається падіння щорічно вирахованого індексу якості життя. За матеріалами Доповіді ООН про розвиток людства, у 2010 році, серед 187 країн світу, Україні, за індексом людського розвитку, належала 69 - та позиція, у 2011 – 76-та, у 2012 - 78-ма, разом із Македонією. За період з 1980 до 2012 року очікувана тривалість життя при народженні в Україні зменшилася на 0,5 року, а середня тривалість навчання зросла на 3,9 року. Валовий національний дохід на душу населення в Україні за період з 1990 до 2012 року зменшився приблизно на 22 відсотки.

Таким чином, інтеграція України в європейські структури неможлива без забезпечення порівнянності показників сталого соціально-домінантного розвитку в Україні та країнах Європи та проведення Україною реформ у соціальній сфері.

Це вимагає від держави реальної законодавчої та виконавчої підтримки соціальних прав людини: гарантованого мінімального доходу, необхідної кількості робочих місць, захисту від безробіття, пенсійного забезпечення, забезпечення освіти, житлових умов, відпочинку тощо.

Одним з головних питань сучасного розвитку України як соціальної держави є створення соціально орієнтованої ринкової економіки.

В процесі реалізації цього завдання, в Україні набувають особливої актуальності: утвердження в суспільстві соціальної справедливості як однієї з найважливіших цінностей; досягнення злагоди та мирного вирішення розбіжностей на основі сталих процесів соціальної структурованості та співробітництва різних класів і груп суспільства; обмеження розшарування населення за рівнем доходів; формування стабільної платоспроможності населення; гнучка система соціального захисту як працездатних, так і непрацездатних громадян.

Проте, в сучасних умовах саме соціальна сфера є найменш захищеною в планах діяльності підприємств та організацій, де за її рахунок здійснюється економія грошових коштів. Ганебним явищем є несвоєчасна виплата заробітної плати та заборгованість з неї. На теперішній час саме вона залишається основним чинником виникнення розбіжностей між роботодавцем та найманими працівниками.

Правові засади регулювання соціально-трудових відносин засновані на положеннях Конституції України, Кодексу законів про працю України, законів України „Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)” та „Про колективні договори і угоди”, Закону України „Про соціальний діалог в Україні”, інших законодавчих актів, що стосуються питань праці та соціально-трудових відносин, а також нормативних актів Національної служби посередництва і примирення, що була створена Президентом України для сприяння врегулюванню колективних трудових спорів (конфліктів).

В реалізації сьогоденних завдань щодо реалізації та захисту соціально-економічних прав людини праці, роль Національної служби посередництва і примирення як постійно діючого державного органу набуває особливого значення. Запобігання виникненню колективних трудових спорів та сприяння їх вирішенню в разі виникнення, моніторинг та прогнозування розвитку соціально-трудових відносин, виконання завдань, передбачених Законом України „Про соціальний діалог в Україні” – неповний перелік задач, що стоять перед службою на сучасному етапі.